

РЕШЕНИЕ

№ 4459

гр. София, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Елица Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **757** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за защита на потребителите (КЗП) срещу Решение от 07.12.2021 г., постановено по НАХД № 12548/2020 г. на СРС, НО, 147 - ми състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № К-040701 от 22.07.2020 г., издадено от директора на Регионална дирекция към главна дирекция „Контрол на пазара“ при К., с което на [фирма] на основание чл. 222а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложена глоба в размер на 500 лева за нарушение по чл. 113, ал. 1 от ЗЗП.

С касационната жалба се релевира основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК - нарушение на материалния закон. Счита, че е извършено нарушение на чл. 113, ал. 1 от ЗЗП, което е безспорно доказано.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща процесуален представител. В писмени бележки поддържа касационната жалба и моли присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], правопреемник на [фирма], редовно уведомен не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и

доказана.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна и е налице наведеното касационно основание.

В производството пред СРС е установено, че в Комисия за защита на потребителите е постъпила жалба от В. Й. А. с вх. № С-03-7164/29.11.2019 г., относно отказано гаранционно обслужване на мобилен апарат Huawei P20 L Dual B. с IMEI: 863675041243242. При проверката било установено, че за апаратът, обект на жалбата, била предявена рекламация пред [фирма] на 21.11.2019 г. с описан проблем с комуникацията - „не се включва излиза само логото“, която била вписана в регистъра на предявените рекламации. В протокола за приемане на телефона №[ЕИК]/21.11.2019 г. в раздела „Особени бележки на телефона“ било записано: „драскотини“. При прегледа на апарата в оторизиран сервиз на производителя било установено, че са налице механични увреждания - деформиран корпус и основна платка, вследствие на удари имало силен натиск. Поради това, че според сервизните специалисти установените увреждания не се дължат на фабричен дефект, а са следствие на неправилна експлоатация, техническото лице е прекратило действието на гаранцията на апарата и е предложило ремонт на същия срещу заплащане. С оглед на гореизложеното [фирма] е счел рекламацията на жалбоподателя за неоснователна и не я е удовлетворил.

Поради факта, че от предявяването на рекламацията на 21.11.2019 г. до момента на представянето от [фирма] на писмено становище по жалбата в КЗП на 27.12.2019 г. телефонът на потребителя не бил отремонтиран и по този начин стоката не била приведена в съответствие с договора за продажба, АНО е приел, че търговецът не е изпълнил задължението си по чл. 113, ал. 1 от ЗЗП. Констатирано е, че нарушението е извършено на 23.12.2019 г. след изтичане на законоустановения едномесечен срок от предявяване на рекламацията от потребителя.

При така установените факти, на дружеството-жалбоподател е съставен АУАН за нарушение на чл. 113, ал. 1 от ЗЗП, въз основа на който е издадено и обжалваното НП.

От правна страна СРС е приел, че съгласно чл. 108 от ЗЗП Всяко несъответствие на потребителската стока с договора за продажба, което се прояви до 6 месеца след доставянето на стоката, се смята, че е съществувало при доставянето ѝ, освен ако се докаже, че липсата на съответствие се дължи на естеството на стоката или на характера на несъответствието. СРС е счел, че ретенцията е предявена след изтичане на 6-месечния срок, поради което не е налице нарушение и е отменил НП.

Решението е неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 113, ал. 1 от ЗЗП, когато потребителската стока не съответства на договора за продажба, продавачът е длъжен да я приведе в съответствие с договора за продажба. Съгласно ал. 2 привеждането на потребителската стока в съответствие с договора за продажба трябва да се извърши в рамките на един месец, считано от предявяването на рекламацията от потребителя.

Съгласно чл. 105, ал. 1 от ЗЗП (в относимата редакция), продавачът е длъжен да

предаде на потребителя стока, съответстваща на договора за продажба. Същият носи отговорност за всяка липса на съответствие на стоката със сключения договор, която съществува при доставянето на стоката или се прояви до две години след доставянето ѝ. Според чл. 108 от ЗЗП, при проявено несъответствие в срок от 6 месеца от доставянето на стоката, следва да се приеме, че то е съществувало при доставянето ѝ, освен ако се докаже, че липсата на съответствие се дължи на естеството на стоката. Въпреки оборимата презумпция на чл. 108 от ЗЗП, това не лишава правото на потребителя да предяви рекламации за дефекти, проявили се по-късно.

Съгласно чл. 126, ал. 1 от ЗЗП, рекламацията на потребителска стока може да се предяви до две години от доставката на стоката, но не по-късно от два месеца от установяване на несъответствието с договореното. По силата на тази разпоредба е налице законова гаранция, която е задължителна за търговеца.

При така въведената законова презумпция по чл. 108 от ЗЗП в тежест на търговеца е да докаже, че несъответствието на стоката с договора за продажбата ѝ се дължи на несъобразяване с гаранционните условия и функционалните предписания на производителя. В случая такива обстоятелства, изключващи гаранционното обслужване, не са установени. В протокола за приемане на устройството е записано единствено, че са налице драскотини, а чак при проверката в сервиза са установени механични увреждания.

Действително след приемане на телефона за ремонт в оторизирания сервиз е констатирано наличието на механични увреждания - деформиран корпус и основна платка в следствие на натиск, но е вярно и че не е установено каква е причината за увреждането - дали е резултат на неправилна употреба от потребителя или на последващи неправилни действия при съхраняването и транспортирането на телефона след приемането му за ремонт.

Потребителската стока не е съответствала на договора за продажба, но продавачът не я е привел в съответствие с договора за продажба и след като не е представил убедителни доказателства, че увредените корпус и платка са резултат на неправилна употреба от потребителя. Предвид изложеното нарушението по чл. 113, ал. 1 от ЗЗП е безспорно доказано, както и участието наказаното дружество в него.

Размерите на наложената санкция за нарушенията по чл. 113, ал. 1 от ЗЗП е определен правилно, съобразно чл. 222а от ЗЗП и не следва да се намаляват. Размерите на наложените санкции съответстват на характера и тежестта на нарушенията и са съобразени с целите на наказанието.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на касатора искане за разноси, в полза на КЗП следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационна инстанция в размер на 80 лева.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 07.12.2021 г., постановено по НАХД № 12548/2020 г. на СРС,

НО, 147 - ми състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № К-040701 от 22.07.2020 г., издадено от директора на Регионална дирекция към главна дирекция „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на [фирма] на основание чл. 222а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) е наложена глоба в размер на 500 лева за нарушение по чл. 113, ал. 1 от ЗЗП.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата от 80 лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.